

معرفی ۳ رکورد جدید از جنس *Equisetum L.* از استان‌های شمالی ایران

علی مازوجی^{۱*}، فهیمه سلیمپور^۲

- ۱- استادیار سیستماتیک گیاهی، گروه زیست‌شناسی، دانشکده علوم پایه، واحد رودهن، دانشگاه آزاد اسلامی، رودهن
 ۲- استادیار سیستماتیک گیاهی، گروه زیست‌شناسی، دانشکده علوم پایه، واحد تهران شمال، دانشگاه آزاد اسلامی، تهران

محل انجام پژوهش: تهران، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات، ساختمان تحقیقاتی شیخ بهائی، هر باریوم مرکزی

مسؤل مکاتبات: دکتر علی مازوجی، گروه زیست‌شناسی، واحد رودهن، دانشگاه آزاد اسلامی، تلفن تماس: ۰۹۱۲۲۱۷۱۹۸۹ و ۰۲۱۲۲۴۱۲۵۰۰
 amazooji@yahoo.com پست الکترونیکی:

تاریخ پذیرش: ۸۷/۱۱/۲۷

تاریخ دریافت: ۸۷/۸/۲۰

چکیده

جنس دم اسب (*Equisetum L.*) از تیره Sphenophyta و شاخه Sphenopsida است. تاکنون ۲۵ گونه زنده از این جنس شناسایی شده است که در تمام بخش‌های کره زمین به جز استرالیا و نیوزیلند پراکنش یافته‌اند. هدف از این تحقیق، شناسایی و معرفی گونه‌های جدید و نقاط پراکنش جدید از جنس *Equisetum* است. تاکنون ۵ گونه این جنس از ایران به نام‌های *E. fluviatile L.*, *E. arvense L.*, Hannov. Mag., *E. variegatum* Schleicher ex Weber, *E. pratense* Ehrh., *hyemale L.* جدید از شمال کشور به نام‌های *E. ramosissimum Desf.*, *E. palustre L.*, *E. telmateia* Ehrh. *E. & Mohr.*, *E. darwini* C. Presl, *E. cicutaria* L. برای اولین بار برای فلور ایران گزارش می‌شود. نمونه‌های گیاهی، از مناطق مرطوب و نیمه‌مرطوب استان‌های گلستان، گیلان، مازندران، اردبیل، قزوین و تهران گردآوری گردید. برای شناسایی هر یک از سه رکورد جدید معرفی شده، از صفات ریخت‌شناسی مانند طول ساقه، تعداد دندانهای غلاف‌ها، تعداد شیارهای ساقه و... استفاده شد.

واژه‌های کلیدی:

ریخت‌شناسی، تاکسونومی، ایران

تاکنون ۲۵ گونه زنده از این جنس شناسایی شده است که در تمام بخش‌های کره زمین به جز استرالیا و نیوزیلند پراکنش یافته‌اند. گونه‌های این جنس عمدها در مناطق معتدل‌های یافت می‌شوند؛ هر چند به طور نادر می‌توان برخی گونه‌های این جنس را در مناطق گرم و استوایی نیز مشاهده نمود. این گیاه دارای خواص دارویی و صنعتی است. از نظر ریخت‌شناسی، جنس دم‌اسب دارای دو نوع ساقه هوایی و زیرزمینی است. برگ‌ها فلسی‌شکل (میکروفیل) در محل گره‌های ساقه

مقدمه

جنس دم اسب (*Equisetum L.*) از تیره Sphenophyta و شاخه Sphenopsida است. این گیاه به دلیل تولید جنین در چرخه زندگی خود جزو زیرشاخه رویان‌داران (Embryophytina) محسوب شده و نیز به دلیل داشتن سیستم آوندی از نوع تراکتیلهای، یک تراکتوفیت (Tracheophyte) محسوب می‌شود (۵).

به مناطق مورد نظر انجام گرفت. از کلیه نمونه‌ها، تصاویر لازم مربوط به دندانه‌های غلاف‌های برگی، انشعابات ساقه و مخروط سنبله هاگزای از نمونه‌های هرباریومی گرفته شدند.

کلکسیون

نمونه‌های جمع‌آوری شده، به روش‌های مرسوم سیستماتیکی، خشک و کلکسیون و سپس به هرbarیوم مرکزی دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات منتقل گردیدند. از نمونه‌های هرbarیومی تیپ، عکس‌های لازم تهیه شد.

شناسایی

پس از کلکسیون کردن نمونه‌های خشک شده، نمونه‌ها بر اساس کتابهای اطلس مصور سرخس‌ها و گروههای واپسیه بریتانیا و جزایر (۵)، سرخس‌های انگلیس و جزایر اطراف (۶)، فلور هپاتیک‌ها، خزه‌ها و سرخس‌های اروپا (۷)، فلور ترکیه (۸)، فلور اروپا (۹) مورد شناسایی قرار گرفتند.

نتایج

با استفاده از نتایج حاصل از مطالعات ریخت‌شناسی مشخص گردید که علاوه بر ۵ گونه ذکر شده، ۳ گونه جدید نیز برای فلور ایران برای اولین بار گزارش می‌گردد. این گونه‌ها عبارتند از : *E. pratense* L., *E. pratense* Schleicher ex Weber & E. *hyemale* L. شرح کامل گونه‌های *E. variegatum* Mohr., فوق و پراکنش هر گونه به تفصیل در ذیل ذکر شده است:

شرح گونه ها

E. arvense L.

ساقه‌ها بر دو نوع، ساقه‌های زایا، قبل از ساقه‌های نازا به وجود آمده، ساقه‌های نازا ۲۰-۸۰ سانتی‌متر، سبز، انشعاب‌دار، نسبتاً زبر، با شیار عمیق، غلاف سبز، دندانه‌ها به تعداد شیار،

هوایی بوده و اندام زایشی (اسپوروفیل) در رأس ساقه به صورت یک مخروط سنبله هاگزای (استروپیل) قرار دارد. صفات مربوط به شکل برگ و سنبله هاگزای، تعداد دسته‌های آوندی و از همه مهمتر وضعیت غلاف برگی در تفکیک گونه‌های این جنس مؤثر است (۵). مبین در سال ۱۳۵۴، چهار گونه *E. arvense* L., *E. fluviatile* L., *E. ramosissimum* Desf., *E. maximum* Lam., *E. arvensis* L. در سال ۱۳۶۹، پنج گونه از این جنس را به نام‌های *E. maximum* Lam., *E. ramosissimum* Desf., *E. palustre* L., *E. fluviatile* L. *E. arvensis* L. معروفی کرد (۳). قهرمانی نژاد، در سال ۱۳۷۸، چهار گونه *E. ramosissimum* Desf., *E. palustre* L., *E. arvense* L., *E. arvensis* L. استان گیلان معروفی کرد (۳). آخانی در سال ۱۳۸۳، سه گونه *E. ramosissimum* Desf., *E. telmateia* Ehrh., Hannov. Mag., *E. arvensis* L. برای فلور پارک ملی گلستان معروفی کرد (۴).

مواد و روش‌ها

جمع‌آوری

جمع‌آوری ۳۰۰ نمونه (مربوط به ۸ گونه از جنس دماسب) طی ماههای اسفند ۱۳۸۵ تا مرداد سال ۱۳۸۶ از مناطق مرطوب و نیمه‌مرطوب استان‌های گلستان، گیلان، مازندران، اردبیل، قزوین و تهران انجام شد (جدول ۱). از آنجایی که ساقه زایای برخی گونه‌ها مانند *E. telmateia* Ehrh., Hannov. Mag. در انتهای *E. pratense* Ehrh., *E. arvense* L., *E. pratense* Ehrh., *E. arvense* L., *E. variegatum* Mohr., *E. hyemale* L. فصل زمستان و ابتدای فصل بهار به وجود می‌آیند و سپس ساقه نازا تشکیل می‌شود، جمع‌آوری نمونه‌های گونه‌های ذکر شده طی دو بار و با مراجعت به مناطق مورد نظر انجام شد. در مورد گونه‌هایی مانند *E. pratense* Schleicher ex Weber & Mohr., *E. hyemale* E. *ramosissimum* Desf., *E. variegatum* و تا حدودی *E. fluviatile* L. که ساقه‌های زایا و نازا هم‌زمان ایجاد می‌شود، جمع‌آوری با یک بار مراجعت

تصویر ۳-*E. arvense* L.: غلاف برگی نوک تیز.***E. telmateia* Ehrh., Hannov. Mag.**

ساقه‌ها بر دو نوع ساقه زایا، قهوه‌ای رنگ که قبل از ساقه‌های نازا ایجاد می‌گرددن. ساقه‌های نازا تا ۲۰۰ سانتی‌متر، مستقیم، سبز مایل به سفید صاف، با ۴۰-۲۰ شیار واضح، انشعاب‌دار، غلاف‌ها دارای ۲ رگه، به تعداد شیارها، دارای مرکز توخالی حدود $\frac{1}{3}$ قطر ساقه، انشعابات به تعداد زیاد، گستردۀ دارای ۴ شیار، پایین‌ترین میان‌گره انشعابات کوتاه‌تر از غلاف روی ساقه؛ ساقه‌های زایا، ۴۰ سانتی‌متر، قهوه‌ای یکدست، با تعداد زیادی غلاف‌های ریزان نزدیک‌هم، مخروط ۴-۸ سانتی‌متر (تصویرهای ۴-۶).

تصویر ۴-*E. telmateia* Ehrh., Hannov. Mag. تصویر ۴-*E. telmateia* Ehrh., Hannov. Mag.: غلاف برگی بلند، دارای دندانه‌های نوک تیز بلند کاملاً خوابیده روی شیارها و کاملاً سیاه رنگ.

پراکنش جغرافیایی: اروپا، جنوب‌غربی و مرکز آسیا، شمال غربی آفریقا، شمال آمریکا.
پراکندگی در ایران: شمال.

دارای یک رگه، نوک‌تیز، با انتهای سیاه، حفره مرکزی ساقه $\frac{1}{2}$ قطر ساقه، انشعابات گستردۀ دارای ۳-۴ شیار، پایین‌ترین میان‌گره بلندتر از غلاف ساقه؛ ساقه‌های زایا تا ۲۵ سانتی‌متر، ساده، قهوه‌ای؛ غلاف‌های برگی از هم جدا، مخروط ۱-۴ سانتی‌متر بودند (تصویرهای ۱-۳).

پراکنش جغرافیایی: اروپا، آسیا، شمال آمریکا، ترکیه.

پراکنش در ایران: شمال غرب، شمال، غرب و مرکز.

محل جمع آوری: تهران: جاده کرج به چالوس، نرسیده به سهراهی دیزین، ۱۸۰۰ متر، مازوجی و سلیم‌پور، ۱۲۵۰۱؛ جاده تهران به شمشک، نرسیده به شمشک، ۲۰۰۰ متر، مازوجی و سلیم‌پور، ۱۲۵۰۲.

تصویر ۱-*E. arvense* L.: نمونه هرباریومی سایه زایا و نازا جدا، ساقه زایا قهوه ای رنگ، ساقه زایا دارای انشعابات فراهم.تصویر ۲-*E. arvense* L.: مخروط زایا، ۱-۳ سانتی متر.

میان گره انشعبات کوتاه تر از غلاف ساقه، مخروط ۱-۳ سانتی متر (تصویرهای ۷-۹).

پراکنش جغرافیایی: مناطق معتدل اروپا - آسیا، شمال آمریکا.

پراکنش در ایران: شمال، مرکز، شمال غرب.

محلهای جمع آوری: مازندران: جاده محمودآباد به آمل، کیلومتر ۵، ارتفاع ۱۰ متر، مازوجی، ۰۱۲۵۰۹.

تصویر ۷-۸ : تصویر هرباریومی، ساقه زیا و نازا داری انشعبات فراهم.

تصویر ۸-۸: مخروط نوک کند.

E. ramosissimum Desf

ساقه ها تا ۷۵ سانتی متر، بدون کرک، معمولاً با تعداد فراوانی انشعبات در قسمت پایین تر، انشعبات توخالی؛ غلافها در ابتدا سبز، سپس قهوه ای، دندانه ها سیاه با حاشیه سفید غشایی و با یک نوک پایای کرکی شکل، پایین ترین میان گره انشعبات خیلی کوتاه تر از غلاف روی ساقه، مخروط تا ۱۲ میلی متر (تصویرهای ۱۰-۱۲).

محلهای جمع آوری: گیلان: اسلام به خلخال، ۱۰۰-۴۰۰ متر، مازوجی، ۰۱۲۵۰۳؛ بندر آستارا، مرداب بین المللی استیل، صفر، مازوجی، ۰۱۲۵۰۴؛ مازندران: رامسر به جواهر ۵۵، ۱۰۰-۵۰۰ متر، مازوجی، ۰۱۲۵۰۵؛ عباس آباد به کلاردشت، ۲۰۰-۵۰۰ متر، مازوجی، ۰۱۲۵۰۶؛ نور، پارک جنگلی نور، ۱۰۰-۴۵۰ متر، سلیمپور، مازوجی، ۰۱۲۵۰۷؛ گلستان: پارک جنگلی ناهار خوران، صفر تا ۹۵۰ متر، مازوجی، ۰۱۲۵۰۸.

تصویر ۵-۵ : تصویر از ساقه زیا، قاعده ساقه کاملاً تیره و قهوه ای بخشی از ساقه زیا، قاعده ساقه کاملاً تیره و قهوه ای رنگ انشعبات فراهم و بلند.

تصویر ۶-۶ : تصویر زیای بلند، ۴-۸ سانتی متر مخروط زیای بلند.

E. palustre L.

ساقه ها ۱۰۰-۶۰۰ سانتی متر، معمولاً منشعب، گاهی ساده؛ شیارها عمیق، ۴-۸ عدد، غلافها سبز، ریزان با ۴-۸ دندانه درفشی - مثلثی، دارای یک رگه، دندانه سیاه، حفره مرکزی ساقه کمتر از $\frac{1}{2}$ قطر ساقه، انشعبات توخالی، کمتر از ۴-۵ شیار، پایین ترین

پراکنش در ایران: مرکز، شمال شرق.

محلهای جمعآوری: تهران: جاده دماوند به فیروزکوه، از ۵ کیلومتر مانده به فیروزکوه تا ۱۰ کیلومتر بعد از فیروزکوه، ۲۲۰۰-۱۸۰۰ متر، مازوجی، ۱۲۵۱۰؛ قزوین: جاده قزوین به لوشان، گردنه کوهین، رostتای کوهین، مجاور آبرام، ۱۷۰۰ متر، مازوجی، ۱۲۵۱۱.

تصویر ۱۲: *E. ramosissimum* Desf. اولین میان گره انشعبات بلندتر از غلاف برگی، دندانه ها دارای حاشیه غشایی.

E. fluviatile L.

ساقه ها تا ۱۵۰ سانتیمتر، راست، سبز، ساده، با انشعبات فراهم در قسمت های بالاتر و میانی، شیارها کم عمق، ۱۰-۳۰ سانتیمتر؛ غلاف ها سبز، دندانه ها به تعداد شیارها، سیاه، بدون رگه، درخشی، مغز ساقه $\frac{4}{5}$ قطر ساقه، انشعبات خمیده، پنج وجهی، پایین ترین میان گره، مساوی یا کوتاه تر از غلاف روی ساقه، مخروط ۱-۲ سانتیمتر (تصویرهای ۱۳-۱۵).

پراکنش جغرافیایی: اروپا، آسیا و شمال آمریکا.

پراکنش در ایران: شمال.

محلهای جمعآوری: گیلان: بندر انزلی، پل غازیان، کanal امیر بکنده، ۲۰ متر، مازوجی، ۱۲۵۱۲.

شرح گونه های جدید برای فلور ایران

E. hyemale L.

ساقه ها ۳۰-۱۰۰ سانتیمتر، راست، بدون انشعبات، بدون کرک، با میان گره های پهن شده، آشکار، شیارها

شکل ۹-۹: *E. palustre* L.: اولین میان گره روی انشعبات کوتاه تر از غلاف برگی، دندانه ها درخشی- مثلثی، دارای نوک سیاه.

تصویر ۱۰: *E. ramosissimum* Desf.: تصویر نمونه هرباریومی دارای انشعبات نامنظم و غیرفراهم.

تصویر ۱۱: *E. ramosissimum* Desf.: مخروط سنبله با نوک تیز.

پراکنش جغرافیایی: جنوب و مرکز اروپا، آسیا، افریقا و امریکا.

تعداد شیارها، دارای حاشیه غشایی پهن با یک مرکز ساقه توالی در حدود $\frac{1}{4}$ قطر ساقه، مخروط ۵-۷ میلی‌متر (تصویرهای ۱۸ و ۱۹).

تصویر ۱۵: *E. fluviatile* L. - غلاف برگی - دندانه نوک ساقه سیاه ، غلاف برگی، دندانه ها نوک سیاه.

تصویر ۱۶: *E. hyemale* L. - تصویر هرباریومی، گیاه فاقد انشعاب.

تصویر ۱۷: *E. hyemale* L. - دندانه های غلاف سفید مانند و به سرعت ریزان سفید.

۱۰-۳۰ عدد، غلافهای برگ به درازای پهنا، سفید مانند، با یک باند سیاه در نوک و قاعده؛ دندانه‌ها به تعداد شیار، به سرعت ریزان، مخروطها ۸-۱۵ میلی‌متر (تصویرهای ۱۶ و ۱۷).

پراکنش جغرافیایی: اروپا، آسیا، شمال و غرب آمریکا، جنوب تا مکزیک جدید.

پراکنش در ایران: مرکز، شمال.

محلهای جمع‌آوری: تهران: جاده دماوند به دریاچه تار، تقاطع رودخانه، مازوجی، ۰۱۲۵۱۳.

تصویر ۱۳: *E. fluviatile* L. - تصویر هرباریومی.

تصویر ۱۴: *E. fluviatile* L. - غلاف های برگی، پایین ترین میان گره کوتاه تر از غلاف برگی، انشعابات فراهم و بلند.

E. variegatum Schleicher ex Weber & Mohr

ساقه (۵۰) ۱۰-۳۰ سانتی‌متر، به قطر ۳ میلی‌متر، پایا، ساده یا منشعب از قاعده، برجستگی‌ها به خوبی شیاردار، با دو ردیف غده‌های کوچک، شیارها ۴-۱۰ عدد، غلافها سبز با یک باند تیره در انتهای، دندانه‌ها به

سبز، دندانه‌ها به تعداد شیارها، مرکز ساقه حداقل ۱/۲ قطر ساقه اصلی، ساقه زایا معمولاً کوتاه‌تر، نمو انشعبات کوتاه‌تر معمولاً بعد از رسیدن اسپورها؛ غلاف به تعداد زیاد، سفید تا زردمند، با ۱۰-۲۰ دندانه یکدست، مخروط ۱۵-۴۰ میلی‌متر (تصویرهای ۲۰ و ۲۱).

تصویر ۲۰ : *E. pratense* Ehrh. -۲۰ : تصویر نمونه هربریومی، انشعبات فراهم

تصویر ۲۱ : *E. pratense* Ehrh. غلاف برگی، اولین میان گره انشعبات بلندتر از غلاف برگی.

پراکندگی جغرافیایی: شمال، مرکز و شرق اروپا.

پراکنش در ایران: شمال، غرب و شمال.

محل جمع آوری: گیلان: جاده آستارا به اردبیل، ۷۰۰ متر، مازوجی، ۱۲۵۱۶؛ جاده آستارا به اردبیل، ۵ کیلومتری نمین، ۱۲۰۰ متر، مازوجی، ۱۲۵۱۷.

تصویر ۱۸ : تصویر هربریومی، گیاه فاقد انشعب

تصویر ۱۹ : *E. pratense* Ehrh. variegatum : مخروط بسیار کوچک و نوک تیز، دندانه ها به تعداد شیار با یک حاشیه غشایی.

پراکندگی جغرافیایی: شمال و مرکز اروپا.

پراکندگی در ایران: شمال تا مرکز.

محل جمع آوری: گیلان: جاده رستم‌آباد به رشت، حوالی امام‌زاده ابراهیم، ۵۰ متر، مازوجی، ۱۲۵۱۴؛ تهران: جاده کرج به چالوس، نرسیده به سیاه‌بیشه، تقاطع دیزین، ۱۸۰۰ متر، سلیم‌پور و مازوجی، ۱۲۵۱۵.

E. pratense Ehrh.

ریزوم‌ها بدون کرک، ساقه‌های نازا ۱۰-۶۰ سانتی‌متر، به قطر ۱-۲ میلی‌متر، به‌طور منظم و آشکار منشعب شده، انشعبات واضح یا خمیده شده، ساده، برجستگی‌ها زبر، شیارها ۸-۲۰ عدد، غلاف‌های اغلب

کلید شناسایی ۸ گونه دم اسب های ایران با استفاده از خصوصیات ریختشناسی و تشریح به شرح زیر است (۷):

- ۲ ۱- دارای ساقه های قهوه ای
- ۳ ۱- فاقد ساقه های قهوه ای
- E. telmateia* Ehrh., Hannov, Mag. ۲- غلاف ها دارای ۲۰-۳۰ دندانه؛ مخروط ۴-۸ سانتی متر
- E. arvense* L. ۲- غلاف ها دارای ۶-۱۲ دندانه؛ مخروط ۱-۴ سانتی متر..
- ۴ ۳- انشعبات به شکل فراهم
- ۹ ۴- انشعبات به صورت غیر فراهم یا فاقد انشعبات
- ۴- ساقه اصلی حدود ۱۰ میلی متر قطر، منشعب تا انتهای سفید مانند، اغلب صاف، با ۲۰-۴۰ رگه واضح
- E. telmateia* Ehrh., Hannov. Mag. ۴- ساقه اصلی ندرتاً بیش از ۷ میلی متر، سبز، رگه ها به خوبی واضح، کمتر از ۲۰ عدد، یا قسمت های بالاتر ساقه بدون انشعبات
- ۵ ۵- حفره مرکزی ساقه حداقل $\frac{1}{5}$ قطر ساقه، دندانه بدون رگه
- ۶ ۵- حفره مرکزی کمتر از $\frac{1}{3}$ قطر ساقه، دندانه دارای ۵ رگه
- ۷ ۶- انشعبات ساقه توخالی
- ۸ ۶- انشعبات ساقه توپر
- E. palustre* L. ۷- ساقه ها معمولاً دارای ۱۰-۱۵ شیار، حفره مرکزی کمتر از $\frac{1}{6}$ قطر ساقه، مخروط نوک کند
- E. ramosissimum* Desf. ۷- ساقه معمولاً دارای ۸-۱۰ شیار، حفره مرکزی بیشتر از $\frac{1}{6}$ ساقه، مخروط نوک تیز
- E. arvense* L. ۸- مقطع عرضی انشعبات ساقه اغلب چهار گوش
- E. pratense* L. ۸- مقطع عرضی انشعبات ساقه اغلب سه گوش
- E. ramosissimum* Desf. ۹- ساقه اصلی دارای انشعبات به صورت تصادفی و غیر فراهم، حفره مرکزی $\frac{1}{6}$ قطر ساقه
- ۱ ۹- ساقه اصلی ساده یا فقط از قاعده منشعب شده
- E. hyemale* L. ۱۰- دندانه های غلاف های برگی ریزان، سفید مانند، مخروط ۱۵-۲۰ میلی متر
- ۱۰- دندانه غلاف های برگی پایا، سبز مانند، مخروط ۷-۱۵ میلی متر
- E. variegatum* Schleicher ex Weber & Mohr. ۱۱- ساقه به طور تصادفی و غیر منظم منشعب شده، حفره مرکزی $\frac{1}{6}$ قطر ساقه اصلی
- ۱۲ ۱۱- ساقه ساده یا فقط از قاعده منشعب شده، حفره مرکزی $\frac{1}{4}$ قطر ساقه، یا اصولاً وجود ندارد
- E. palustre* L. ۱۲- ساقه اصلی توخالی، خارجی ترین حفره به اندازه حفره مرکزی ساقه
- ۱۲- ساقه اصلی ساده یا فقط از قاعده منشعب شده، حفره مرکزی $\frac{1}{4}$ قطر ساقه یا اصولاً وجود ندارد
- E. variegatum* Schleicher ex Weber & Mohr.

جدول ۱ - گونه‌های جنس *Equisetum L.* و رویشگاه آن‌ها.

نام گونه	رویشگاه
<i>E. vareiegatum</i> Schleicher ex Weber & Mohr.	گیلان: جاده رستم‌آباد به رشت، حوالی امامزاده ابراهیم، ۵۰ متر، مازوجی، ۱۲۵۱۴؛ تهران: جاده کرج به چالوس، نرسیده به سیاهبیشه، تقاطع دیزین، ۱۸۰۰ متر، سلیمپور و مازوجی، ۱۲۵۱۵.
<i>E. fluviatile</i> L.	گیلان: بندر انزلی، پل غازیان، کanal امیر بکنده، ۲۰ متر، مازوجی، ۱۲۵۱۲.
<i>E. telmateia</i> Ehrh., Hannov. Mag.	گیلان: اسلام به خلخال، ۱۰۰-۴۰۰ متر، مازوجی، ۱۲۵۰۳؛ بندر آستارا، مرداب بین‌المللی استیل، صفر، مازوجی، ۱۲۵۰۴؛ مازندران: رامسر به جواهر ده، ۱۰۰-۵۰۰ متر، مازوجی، ۱۲۵۰۵؛ عباس آباد به کلاردشت، ۲۰۰-۵۰۰ متر، مازوجی، ۱۲۵۰۶؛ نور، پارک جنگلی نور، ۱۰۰-۴۵۰ متر، سلیمپور، مازوجی، ۱۲۵۰۷؛ گلستان: پارک جنگلی ناهارخواران، صفر تا ۹۵۰ متر، مازوجی، ۱۲۵۰۸.
<i>E. Palustre</i> L.	مازندران: جاده محمود‌آباد به آمل، کیلومتر ۵، ارتفاع ۱۰ متر، مازوجی، ۱۲۵۰۹.
<i>E. pratense</i> Ehrh.	گیلان: جاده آستارا به اردبیل، ۷۰۰ متر، مازوجی، ۱۲۵۱۶؛ جاده آستارا به اردبیل، ۵ کیلومتری نمین، ۱۲۰۰ متر، مازوجی، ۱۲۵۱۷.
<i>E. hyemale</i> L.	محل‌های جمع‌آوری: تهران: جاده دماوند به دریاچه تار، تقاطع رودخانه، مازوجی، ۱۲۵۱۳۱۳.
<i>E. arvense</i> L.	تهران: جاده کرج به چالوس، نرسیده به سه راهی دیزین، ۱۸۰۰ متر، مازوجی و سلیمپور، ۱۲۵۰۱؛ جاده تهران به شمشک، نرسیده به شمشک، ۲۲۰۰ متر، مازوجی و سلیمپور، ۱۲۵۰۲.
<i>E. ramosissimum</i> Desf.	تهران: جاده دماوند به فیروزکوه، از ۵ کیلومتر مانده به فیروزکوه تا ۱۰ کیلومتر بعد از فیروزکوه، ۱۸۰۰-۲۲۰۰ متر، مازوجی، ۱۲۵۱۰؛ قزوین: جاده قزوین به لوشان، گردنه کوهین، روستای کوهین، مجاور آبراه، ۱۷۰۰ متر، مازوجی، ۱۲۵۱۱.

بحث

انشعاب ساقه و نسبت قطر حفره مرکزی به قطر ساقه استفاده شد. توخالی یا توپر بودن ساقه در جداسازی *E variegatum* Schleicher از *E. palustre* L. تعیین کننده است. در کتاب کورموفیت‌های قهرمان (۲)، رویشگاه *E. arvense* L. در آذربایجان، همدان به ویژه دامنه‌های الوند، طالقان و دامنه‌های البرز در حوالی تهران ذکر شده است، در مطالعه حاضر، این گونه از تهران جمع‌آوری شده است. در مورد رویشگاه *E. ramosissimum* Desf. و سولقان نزدیک تهران و برخی نقاط ارتفاعات پایین یا متوسط البرز، کرمانشاه، اراک و بلوچستان اشاره شده است. در مطالعه حاضر، جمع‌آوری این گونه از جاده دماوند به فیروزکوه و جاده قزوین به لوشان انجام گرفته است. رویشگاه *E. fluviatile* L. در این کتاب در آذربایجان، خوی و در دامنه‌های کوه هفت چشمه ذکر شده است. در این بررسی، جمع‌آوری این گونه از بندر انزلی انجام گرفت. *E. palustre* L. قبلًا از گیلان به ویژه ایسپیلی و ماندابهای آن جمع‌آوری شده بود. در بررسی حاضر، این گونه از جاده محمود آباد به آمل جمع‌آوری شده است.

- ۳- قهرمانی نژاد، ف. ۱۳۷۸. فلور گیلان، چاپ اول، دانشگاه گیلان، جلد اول، ۸-۱۴
- ۴- آخانی، ح. ۱۳۸۳. فلور مصور پارک ملی گلستان، چاپ اول، دانشگاه تهران، جلد اول، ۹۶-۹۷

5. Jermy, C., Camus, J., 1993. The Illustrated Field Guide to Ferns and Allies Plants of the British Isles, First edition, HMSO, London, p. 28-45
6. Page, C. N., 1997. The Ferns of Britain and Ireland, Second edition, Cambridge University Press, United Kingdom, 435-519.
7. Frey, W., Frahm, J.P., Fischer, E., Lobin, W., 2006. The liverworts, Mosses and Ferns of Europe, First English translation edition, Harley, England, pp. 382-385.
8. Davis, P. H., 1965. Flora of Turkey, First edition, Edinburg, Ankara, Vol. 1, 31-34.
9. Tatin, T. G., Heywood, V. H., Burges, N. A., Valentine DH, Walters SM. K& Webb, D. A. 1964. Flora of Europea, First edition, Cambridge University Press, Vol. 1, 6-8.

نتایج نشان می‌دهد که صفات متفاوت ریخت‌شناسی می‌توانند در جداسازی گونه‌های دماسب مؤثر باشند. تفاوت در تعداد دندانه‌ها و اندازه مخروط *E. telmateia* Ehrh., *E. arvense* L. Hannov. Mag. در طول ساقه اصلی، رنگ آن و تعداد رگه‌های ساقه *E. telmateia* Ehrh., *E. fluviatile* L. Hannov. Mag. در جداسدن گونه *E. ramosissimum* Desf. تعداد شیارهای ساقه، نسبت قطر حفره مرکزی به قطر ساقه و نوک‌کند یا نوک‌تیز بودن مخروط در جداسازی *E. ramosissimum* و *E. palustre* L. دو گونه *E. arvense* L. مقطع عرضی انشعبات، اغلب چهارگوش، ولی در *E. pratense* L. سه‌گوش است. پایایی دندانه‌های غلاف برگی، رنگ آن‌ها و طول مخروط در تفکیک دو *E. variegatum* و *E. hyemale* L. گونه تعیین کننده *Schleicher ex Weber & Mohr.* *E. ramosissimum* هستند. در تفکیک گونه *E. variegatum* Schleicher ex Desf. *E. palustre* L. ، *Weber & Mohr..*

منابع مورد استفاده

- ۱- مبین، ص. ۱۳۵۴. رستنی‌های ایران، چاپ اول، دانشگاه تهران، جلد اول، ۹-۱۳
- ۲- قهرمان، ا. ۱۳۶۹. کورموفیت‌های ایران، چاپ اول، مرکز نشر دانشگاهی، جلد اول، ۱۱۹-۱۲۲